

hindrer unødigt dataophobning (§ 9), reglen om kontrol med, at der ikke registreres urigtige eller vildledende oplysninger og reglen om sletning af forkerte eller forældede oplysninger (§ 9, stk. 3, og § 11).

Adgangen for offentlige myndigheder til at registrere oplysninger fremgår af § 9. Af stk. 1 fremgår betingelserne for registrering af oplysninger af ikke-følsom karakter. Af stk. 2 fremgår betingelserne for registrering af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold (følsomme oplysninger).

Efter § 9, stk. 1, 1. pkt., må der kun registreres oplysninger, der *klart er af betydning* for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver. Der må endvidere, jf. stk. 1, 2. pkt., registreres oplysninger, der klart er af betydning for varetagelsen af en anden myndigheds opgaver, såfremt registeret indrettes således, at oplysningerne kun kan benyttes af den anden myndighed. Denne bestemmelse skal være med til at forhindre unødigt dataophobning.

Efter § 9, stk. 2, 1. pkt., må der ikke registreres oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, må ikke registreres, medmindre dette er *nødvendigt* for varetagelse af registerets opgaver, jf. stk. 2, 2. pkt. Formuleringen indebærer, at registrering af sådanne (følsomme) oplysninger ikke må finde sted, medmindre det er nødvendigt for den registeransvarlige myndighed ikke blot at være i besiddelse af de pågældende oplysninger, men også at lade dem indgå i et register.

Af lovens § 9, stk. 3, 1. pkt., følger, at registrerede oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver, skal slettes. Bestemmelsen skal sikre, at registeret til stadighed har de aktuelt gældende oplysninger og kun disse. For registre, der ajourføres efter en bestemt tidsplan, vil de gamle oplysninger blive slettet, samtidig med at de nye oplysninger registreres. Det følger endvidere af samme bestemmelse, jf. stk. 3, 2. pkt., at registre, der anvendes løbende, skal indrettes således, at der foretages fornøden ajourføring. Denne bestemmelse skal sikre, at administrative afgørelser ikke træffes på grundlag af forkerte (forældede) oplysninger.

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 9, stk. 3, fremgår, at det i visse tilfælde kan være nødvendigt

for en forsvarlig administration af vedkommende myndigheds opgaver at kunne gå tilbage i tiden og fremfinde oplysninger, der var gældende på et tidligere tidspunkt. Det vil i sådanne tilfælde ikke være i strid med reglerne om sletning og ajourføring at opbevare tidligere registereksemplarer eller at overføre oplysningerne til et passivt register. Når forældede oplysninger ikke længere har betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver, skal de derimod som udgangspunkt slettes, hvilket er nødvendigt for at forhindre en unødigt ophobning af data om den enkelte.

Som alternativ til sletningen kan der dog ske arkivering, jf. lovens § 9, stk. 4. Af bestemmelsen fremgår, at Registertilsynet kan tillade, at registre, der føres for kommunale myndigheder, overføres til opbevaring i arkiv på nærmere angivne vilkår. Registre, der føres for statslige myndigheder, overføres efter bestemmelsen til opbevaring i statens arkiver efter reglerne i lov om offentlige arkiver m.v.

Bestemmelserne i § 9, stk. 3 og 4, skal i øvrigt ses i sammenhæng med reglen i lovens § 11, hvorefter der skal foretages fornøden kontrol til sikring af, at der ikke registreres urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal efter bestemmelsen snarest muligt slettes eller berigtiges.

Almindelige regler for videregivelse

De almindelige bestemmelser om offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger fremgår af lovens §§ 16 og 17 i kapitel 5 om videregivelse af oplysninger til private og i § 21 i kapitel 6 om videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder.

Disse regler omhandler alene spørgsmålet om, hvornår der *kan* ske videregivelse af oplysninger, og altså ikke hvornår der eventuelt *skal* ske videregivelse.

Videregivelse til private

Lovens § 16, stk. 1, indeholder som udgangspunkt et forbud imod, at oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, videregives til private personer og virksomheder m.v.

Dog vil der efter § 16, stk. 2, kunne ske videregivelse, såfremt den, oplysningerne angår, har givet samtykke, jf. nr. 1, det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, jf. nr. 2, videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne an-